

NEDEĽA 1. DECEMBRA

MOJE NERVY!

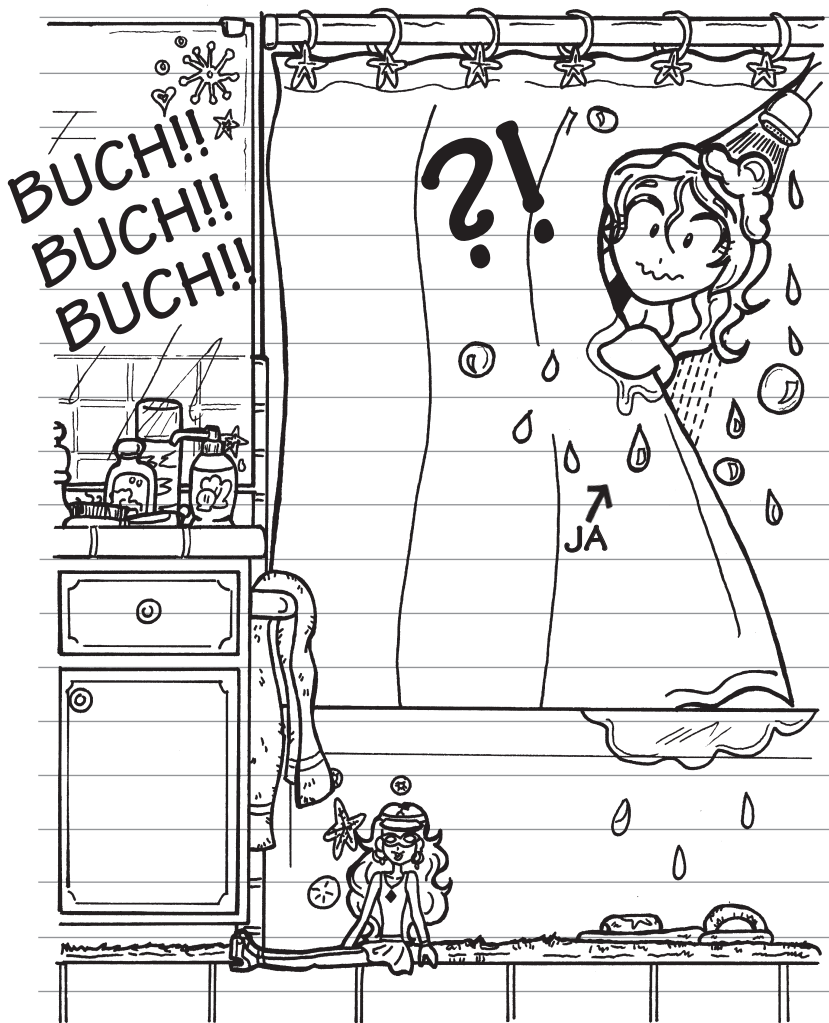
V živote som sa necítala tak TRÁPNE!!

A tentoraz v tom nemá prsty moja snobská nepriateľka, závislá od lesku na pery, MacKenzie Hollisterová.

Ešte furt som nepochopila, prečo ma strápnila moja vlastná sestra Brianna!

Celé to začalo už poobede, keď som si všimla, že moje vlasy sú mastnejšie ako extra veľká porcia hranolčekov. Mala som dve možnosti: buď si ich umyť, alebo skočiť do špecializovaného servisu na výmenu oleja. PRISAHÁM, že nepreháňam.

Bola som v kúpeľni sotva minútu, keď NIEKTO začal trieskať na dvere ako zbavený zmyslov. Vystrčila som hlavu zo sprchy a zavrčala som: „Čo, dopekla...??!“

„Ako dlho budeš ZAMKNUTÁ v tej kúpeľni?“ kričala Brianna. „NIKKI...?!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„Brianna, prestaň mi trieskať na dvere!
Sprchujem sa!“

„Ale ja som si tam zabudla bábiku. Robili sme si so
slečnou Peronelou bazénovú žúrku a —“

„ČO?! Prepáč, Brianna, ale mňa vôbec nezaujíma
nejaká tvoja ,saténová šnúrka.“

„NIE, povedala som ,bazénová žúrka! Musíš mi
otvoriť, aby som si mohla vziať tú bábiku a —“

„Teraz NEMÔŽEM. ZMIZNI!!“

„Nikki, ale mne sa chce hrozne cikať! Už to NEVYDRŽÍM!“

„Tak choď dolu! Aj tam je kúpeľňa.“

„Ale tam nemám bábiku.“

„Ľutujem, teraz ti ju podať nemôžem. Počkaj, kým sa
dosprchujem!“

Ako na potvoru o minútu neskôr...

NIKKI, OTVOR!
ZVONÍ TI TELEFÓN! NIKKI?!

„Musíš otvoriť, niekto ti volá!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

Naozaj si o mne Brianna myslí, že som na hlavu padnutá a že jej skočím na ten trápny trik s telefónom a otvorím? Na to nech zabudne.

„Jasné, Brianna! Povedz tomu, kto volá, že nemám chuť s ním hovoriť.“

„Hm, haló? Nikki vraví, že teraz s tebou nechce hovoriť... Neviem. Moment... Nikki, on sa pýta, kedy má zavolať.“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„NIKDY! Povedz, že NIKDY! A že je mi úplne UKRADNUTÝ! Teraz sa SPRCHUJEM. Brianna, odpáľ a DAJ MI konečne POKOJ!!“

„Hm, haló? Nikki povedala, aby si jej už nikdy nevolal!
Vraj si jej ukradnutý! Hmm. A vieš prečo...?!“

Vtedy som si uvedomila, že možno mi NAOZAJ
niekto volá. Ale KTO? Veď mne len málokedy niekto
telefonuje.

„Lebo všetci ste FÚJ, preto!“

Brianna sa rozrehotala ako psychopatický klaun.

Trochu som sa zháčila, lebo tá jej urážka mi znela
nejako... povedome. Naposledy ju vyslovila včera...
Ten človek by mi však v ŽIVOTE nezavola!

V tej chvíli ma rozbolelo brucho a zachvátila ma
panika. Zrevala som: „NIÉÉÉ!!!“

Schmatla som uterák a vyletela zo sprchy.
Kompletne mokrá a celá od mydla.

„Dobre, Brianna!“ precedila som pomedzi zuby.

„Daj mi ten te-le-fón. Už aj!!“

Ona mi miesto toho vyplazila jazyk a švitorila ďalej do telefónu, akoby sa bavila so svojou dobrou kamarátkou zo škôlky.

„Nikki VEČNE trčí
v kúpeľni! Mama jej
furt nadáva, že
o seba nedbá.

Keď sa ráno
zobudí,
vyzerá
hrozne.
Ale to preto,
lebo má
karpiny
a chýpaté
nohy!

Úplne ma vydesilo,
že Brianna je
schopná komukolívek
na počkanie rozprávať

o MOJICH osobných záležitostiach.

Ako sa OPOVAŽUJE?! Ako sa OPOVAŽUJE?!

„Brianna, okamžite mi daj ten telefón, lebo...!“

„Najprv ma pekne popros!“

„Tak dobre. Prosím, prosím.“

„NIE! Máš smolu.“ A potom mi tá zákerná malá potvora opäť vyplazila jazyk a pokračovala v telefonovaní.

„Inak moja kamarátka Peronela objavila Nikkin nový parfum. Nemá síce nos, ale páčilo sa jej, ako vonia. Postriekali sme ním všetko dookola, aby nám to krásne voňalo. Moje nohy, smetiak v garáži, zdochnutú veвериčku v záhradke pani Wallabangerovej.“

Už to, že si Brianna prisvojila MÔJ telefonát, bola drzosť. Ale to, že striekala moju voňavku Sexi Sascha kade-tade, bol absolútny vrchol! Mala som sto chutí UŠKRTIŤ ju.

„Naval' sem ten mobil, ty DRZAŇA malá!“ zasyčala som.

No ona mi odsekla: „Až naprší a uschne!“ a rozbehla sa preč.

Naháňať Briannu bola pomerne nebezpečná záležitosť.

MOJE NERVY! Pošmykla som sa a veľa nechýbalo, aby som zletela dolu schodmi až do kuchyne. To by som zaručene utrpela kobercovú popáleninu prvého stupňa! AU! Už len pri tej predstave ma striaslo!

Konečne sa mi podarilo Briannu zahnať do rohu. Vyštartovala som proti nej s úmyslom štekliť ju. Ona však hodila telefón na zem a s revom upaľovala dolu do obývačky. „Pomóc, pomóc! Slizkej plesni z kúpeľne narástli nohy a ruky a chce ma celú ZASLIZIŤ! Volajte 911!“

Zdvihla som telefón zo zeme, rozhodnutá pokračovať

v rozhovore s neznámou osobou celkom pokojne a nedať znať, že tam...

1. stojím len v uteráku,
2. kvapká zo mňa voda a
3. mám na sebe toľko mydla, že by sa ním dalo umyť stádo riadne ufúľaných lám.

Odkášala som si a prehovorila som milým odhodlaným hlasom...

„HM... HALÓO!!“

„Nikki? Čo sa deje? To som ja Brandon.“

NEverila som vlastným ušiam! Brandon, moja platonická láska, mi PRVÝKRÁT v živote zavola! Mala som pocit, že zinfarktujem.

„Ahoj, Brandon. Prepáč, to bola moja malá sestra. Je hrozná. Neskutočne si vymýšľa.“

„To je v poriadku. Vieš... volám preto, že v januári budem mať narodky a chcel by som pozvať pár kamarátov. Dúfam, že prídeš aj ty, Chloe a Zoey.“

A vtedy som odpadla. Teda nie celkom, ale TAKMER.

„Tedá...! Hm, dobre, ja, hm... môžeš chvíľu počkať? Je to súrne.“

„Jasné. A nechceš, aby som zavolaľ neskôr?“

„Nie. Bude to len sekundička.“

Opatrne som dlaňou prikryla slúchadlo a plne som sa oddala intenzívnemu záchvatu SHD, známemu aj ako...

SYNDRÓM HÚSENKOVEJ DRÁHY

No dobre. Možno som si zbytočne namýšľala.

Nebolo to pozvanie na rande. No aj tak.